

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 57. Petrus Pasmanus Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII.

A. C. 1637.

§. LVII.

Petrus Pasmaus Cardinalis mortuus.

*Ciacon. in
vita Urban.
VIII. Vid.
supra l. 198
§. 16. t. 59.
pag. 429.*

Hoc anno Purpuratorum Collegium nonnisi duorum Cardinalium iacturam deplorabat, quos inter primus erat Petrus Pasmaus ex prima Hungarorum Nobilitate Varadini natus. Hic ingenii præstantia, iudicii maturitate, & eloquentiæ ac doctrinæ ubertate longe clarissimus, ceteraque omni literatura, etiam de pulpitis & prædicationibus dudum spectatissimus erat. Missionibus per Hungariam obeundis non sine maximo animarum proventu vacabat, plurimosque hæreticos ad Catholicæ veritatis semitam reducebat. Postea defuncto Francisco Cardinale Forgatio Strigoniensi Archiepiscopo ad Mathiæ Imperatoris & Hungariæ Primatum preces huic Ecclesiæ præficitur, quam etiam tanta prudentia, & apud omnes Ordines auctoritate administravit, ut Clerum in disciplinæ studio, Hungaros in obsequio Cæsaris, & Turcas in officio semper retineret. Inde vero a Ferdinando Cæsare Viennam accersitus, ab Urbano VIII. Cardinalium albo inscribitur, ac tertio post anno Romam profectus Cæsaris nomine expositis fidei Catholicæ ac Germaniæ periculis adver-

adversus hostes opem Pontificis implo- Sæc. XVII.
 rabat. Verum instigantibus quibus- A.C. 1637.
 dam malevolis Pontifex Pasmano de-
 claravit, quod Cæsareas Legationis
 commissæ literas accipere non valeret,
 si in his Pasmanus nominaretur Lega-
 tus, eoquod Cardinalem legatione fungi
 indecorum foret: his dictis reipsa Pon-
 tificis ex scripto, in quo legationis ca-
 pita erant contenta, legationis nomen,
 præsertim Pasmano deleuit. Hoc facto
 Pasmanus Cæsaream auctoritatem of-
 fendi veritus, datis ad Franciscum Car-
 dinalem Barberinum literis graviter,
 modeste tamen, querebatur, demon-
 strans, quod hucusque sæpius Cardi-
 nales non modo ab Imperatoribus, sed
 & Regibus ad Sedem Apostolicam Le-
 gati fuerint decreti, atque etiamnum
 Regis Catholici Legatus sit Cardinalis,
 imo etiam *Cardinales Regum nomine su-
 premos Belli Præfectos agant, & quidem
 contra Principes Catholicos, atque in bello,
 de cuius iustitia controversi possent, proin-
 si militaribus hisce obsequiis læsa non
 putetur dignitas Cardinalitia, minus
 læderetur, si Cæsar Cardinalis opera
 utatur, ut ejus nomine apud Sedem
 Apostolicam pro tuenda fide Catholica
 contra Ecclesiæ hostes opem imploret:
 cum autem nec Pasmanus, nec plures
 alii Cardinales, Regumque Oratores,*
 N 3 qui

Sæc. XVII. qui hac in re suam impendebant ope-
A. C. 1637. ram, Pontificem a sua sententia remo-
 vere possent, Pasmanus animo proliis
 intrepido rursus datis ad Barberinum
 literis pericula ex hæreticorum armis
 Germaniæ impendentia retulit & tan-
 quam unicum mali remedium foedus
 inter Catholicos Principes a Papa pro-
 movendum, necnon decimas a Clero
 exigendas scriptotenus exposuit, ha-
 rumque literarum transumpta singulis
 Cardinalibus transmisit; spem autem om-
 nem abiciens, demum insalutatis fere
 omnibus Roma discessit. Nec tamen
 tanti Viri Legatio omni caruit successu;
 quippe Pontifex pro Catholicis in Ger-
 mania ad aliquot Menses viginti qua-
 tuor aureorum millia quolibet Mense
 assignavit, cunctosque Episcopos ac
 Prælatos hortatus est, ut Principes Ca-
 tholicos ad armorum Societatem con-
 tra oppressorum Principum hostes in-
 ducere adlaborarent: Tandem Pasma-
 nus viribus potius, quam senio fractus
 die decima nona Martii, postquam Tyr-
 naviæ Ædem Cathedralcm, Acade-
 miam, & Collegium pro educanda Ju-
 ventute & pro Clero Hungarico Semina-
 rium fundavit, pluraque alia monste-
 ria aut dotavit, aut extruxit, paucis
 post gloriosissimi Cæsaris Ferdinandi II.
 obitum diebus Possonii pie in Domino
 obiit,

*Annal. Khe-
 venh. t. 12.
 pag. 329.*

obiit, annos natus sexaginta quatuor. *Sæc. XVII.*
 Scripsit libros contra Petrum Alvinc- *A.C. 1637.*
 tum Prædicantem Cassoviensem, *con-*
ultationem de fide capeffenda, rationes Apo-
stolicas, quibus vanitas Lutherance hæresis
refutatur, responfionem Christianam de
cultu Sanctorum, Diatribam de visibili
Christi Ecclesia, & vindicias Ecclesia-
ficas contra decreta Principis Bethlem,
præter acta Synodi Strigoniensis, plu-
raque alia potiffimum Polemica.

§. LVIII.

Laudivii Zacchiæ Cardinalis obitus.

Hunc paucis post mensibus pari fato *Cracon. in*
 sequebatur Laudivius Zacchia No- *vita Urbani*
 bilis Genuensis. Hic in patria huma- *VIII. p.544.*
 nioribus literis imbutus, Pisis utrius-
 que jurisprudentiæ studio egregie ope-
 ram navabat, Doctoratus laurea deco-
 ratus. Inde in patriam reversus in
 uxorem duxit Lauream fœminam ge-
 neris nobilitate, & virtutum eminentia
 longe spectatiffimam, qua tamen de-
 functa Laudivius Romam se contulit
 ad fratrem suum Paulum Æmilium Car-
 dinalem, cujus potenti favore suffultus,
 sub Clemente VIII. Papa varia, eaque
 non minus onerosa, quam honorifica
 munia summo omnium applausu, ac
 Pontificis laude obibat: demum in de-
 mortui